

Arrest

nr. 325 144 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 17 juli 2022, dient op 18 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 21 december 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 24 juni 2024.

1.3. Op 31 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 4 november 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Somalische nationaliteit bezit en afkomstig bent van Lami Karkaris (Lami Karis) gelegen in het district Kurtunwaarey in de provincie Lower Shabelle. U woonde er tot uw vertrek eind 2021. U behoort tot de Abgal clan. Uw vader was veehouder en u hielp hem met het hoeden van de geiten en koeien. In november 2021 werd uw vader aangesproken op straat in uw dorp door leden van al-Shabaab die hem zeiden dat een lid van al-Shabaab genaamd [A.], die samenwerkte met het hoofd van al-Shabaab in Lami Karkaris, met u wou trouwen en dat uw vader zijn toestemming moest geven. Uw vader vroeg hen later langs te komen bij u thuis. Toen ze twee dagen later langskwamen weigerde uw vader zijn toestemming te geven. Nog twee dagen later kwamen ze weer, namen uw vader mee en sloten hem op in de gevangenis. Clanoudsten van verschillende clans uit het dorp gingen naar het hoofd van al-Shabaab. Hij vertelde dat uw vader in Amberey werd vastgehouden. De clanoudsten gingen naar uw vader, besloten dat u met [A.] kon trouwen en gingen u halen in Lami Karkaris zodat uw vader uw hand kon geven aan [A.]. Uw vader was ernstig ziek en werd vrijgelaten zodat hij beter kon worden, om het huwelijk bij te wonen. U werd vrijgelaten samen met hem. Bij thuiskomst dook u onder bij uw tante. Na een maand besloot u om te vluchten naar Mogadishu en vervolgens het land te verlaten. U reisde via Turkije en Griekenland naar België en deed op 18 juli 2022 een verzoek tot internationale bescherming.

U legt geen documenten voor om uw verzoek te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu verklaart u dat uw dorp in het district Kurtunwaarey ligt (CGVS p. 4), terwijl uw dorp en de weg die er volgens u doorloopt in het district Marka gelegen zijn (CGVS, p. 11). Dat het wel degelijk om Lami Karis in Marka gaat, wordt verder bevestigd doordat u Lami Karis in de buurt van Busley, Buulo Mareer en Cambarey situeert (CGVS p. 5, p. 11, p. 12, p. 14).

Ten tweede kan u weinig of niets vertellen over de periodes van ernstige droogte waardoor uw streek van mei 2016 tot en met maart 2018 en van oktober 2018 tot en met februari 2019 getroffen werd en die gekarakteriseerd werden als “extreme droogte” met “Groot verlies van gewassen en weiland, extreem brandgevaar en totaal watertekort, uitdrogen van diepe reservoirs en gebruiksbepkeringen” als gevolg, volgens info toegevoegd aan het dossier. U legde echter enkel zeer vage verklaringen af over de impact van de droogte op uw familie: u zegt bijvoorbeeld dat het vee stierf, dat de oogsten mislukt waren, maar treedt niet verder in detail over de manier waarop uw familie nog getroffen werd. U zegt dat uw familie geen specifieke maatregelen nam en dat de helft van het vee omkwam (CGVS p. 8). U zegt dat u er verder niets over kan vertellen omdat uw familie zelf geen landbouwproducten had (CGVS p. 10). U kan niet vertellen wanneer de droogte begon of eindigde (CGVS p. 8).

De droogte van 2016-2018 had volgens de beschikbare informatie een zeer zware impact op het leven in uw streek Lower Shabelle en veroorzaakte er massale ontheemding op het platteland. In het bijzonder in dorpen zoals het uwe, onder controle van al-Shabaab, waren de gevolgen nog ernstiger omdat er geen humanitaire hulp kon geboden worden, daar al-Shabaab dit niet toestond of blokkades opwierp. Volgens de info in het dossier, hadden de meeste boeren in Lower Shabelle hun streek verlaten door de extreme droogte: veehouders migreerden naar andere gebieden op zoek naar water en grasland. Dezelfde bron meldt dat de meeste gebieden op het platteland droog en onbewoonbaar waren. Er was veesterfte door ziekte, tekort aan water en grasland. Ook ander lokaal geproduceerd voedsel werd fors duurder: de Shabelle rivier, de belangrijkste waterbron voor de bevolking in uw streek, stond droog. De prijs van water vermenigvuldigde van 0.1 dollar naar 0.3 dollar en in sommige delen van Lower Shabelle waren mensen afhankelijk van het water uit boorputten, soms op 20 km afstand van het dorp. U verklaart echter dat de waterbron in uw dorp nooit opdroogde (CGVS p. 10) en dat er steeds water beschikbaar was voor uw dieren. Anderzijds verklaart u tegenstrijdig met uw eigen verklaring, dat er dieren van uw kudde stierven wegens tekort aan water (CGVS p. 8). U zegt dat u zich deze droogte van 2017 slechts vaag herinnert aangezien u nog heel jong was (CGVS p. 8) maar gezien de enorme impact van deze periode van droogte op de bevolking kan verwacht worden dat u hier, ondanks uw jeugdige leeftijd, meer gedetailleerd en doorleefd over had kunnen vertellen. Een dergelijke droogte heeft immers een grote impact heeft op de basisbehoeften van een familie op het platteland, in het bijzonder de uwe, die voor haar onderhoud afhankelijk was van de veehouderij en de landbouw van maïs: u verklaarde immers dat uw familie geen andere bron van inkomsten had dan de dieren (CGVS p. 6) en dat u aan eten kwam via de man van uw tante, een landbouwer die maïs verbouwde, en uw familie hiervan voorzag (CGVS p.9).

U kan bovendien niet zeggen in welke andere jaren dan 2017 er zich droogtes voordeden in uw streek (CGVS p. 7), terwijl er, volgens de toegevoegde informatie, ook van oktober 2018 tot en met februari 2019 zich nog een kortere maar ernstige periode van droogte voordeed, tevens gekarakteriseerd als extreme droogte.

Uw verklaringen over de landbouw in uw regio stemmen niet overeen met de beschikbare informatie. U blijkt niet te weten dat er in uw streek aan landbouw gedaan wordt met behulp van irrigatiekanalen: u zegt dat het land bewaterd wordt door de regen (CGVS p. 12) en als u met deze onjuistheid geconfronteerd wordt, antwoordt u dat er geen andere mogelijkheden zijn (CGVS p. 23). U legt inconsistente verklaringen af over de zaaitijd van mais, terwijl u wel zegt dat u voor uw voedsel volledig afhankelijk bent van deze mais (CGVS p. 9). U beweert zelfs dat jullie niets anders aten dan mais en dat er in uw regio enkel mais wordt gegeten, hetgeen allerminst overtuigt (CGVS p. 9). U verklaart aanvankelijk dat de mais in het droge seizoen Hagaa gezaaid wordt, en later dat de mais in de natte seizoenen gezaaid wordt (CGVS p. 9-10). U weet van geen enkele andere teelt in uw streek, u stelt dat de landbouwers enkel mais teelden (CGVS p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er in uw regio bijvoorbeeld ook tomaten, bonen, sesam, aardnoten, watermeloen, sla en andere groenten verbouwd worden.

U blijkt niet op de hoogte te zijn van het bestaan van karakteristieke waterplekken die langs de hoofdweg liggen die door Lami Karis naar Ambery en Buulo Mareer loopt, ook niet wanneer er u specifiek gevraagd wordt of u iets weet over die waterplekken: u zegt dat u daar niets over weet (CGVS p. 23). Van een veehoudster kan echter verwacht worden dat zij van dergelijke zaken op de hoogte is. U blijkt ook niet te weten dat er in de buurt van uw dorp irrigatiekanalen lopen: wanneer er u wordt gevraagd of er in de buurt van uw dorp water loopt, dat lijkt op rivieren, zegt u van niet (CGVS p. 11).

U kan de andere districten en een aantal nabijgelegen dorpen opnoemen, maar stelt dat u enkel de namen van dorpen gehoord hebt omdat dorpelingen deze vernoemden, dat u enkel in Ambery bent geweest en verder niets over deze dorpen weet. De nabijgelegen dorpen Tuulada en Bulo Madhow kende u niet (CGVS p. 11 en 23-24).

U weet niet af van conflicten tussen clans in uw streek (CGVS p. 4). Volgens de toegevoegde informatie is uw regio en de ganse provincie Lower Shabelle gekend voor "een bestaande rivaliteit tussen de Hawiye en de non Hawiye Biyomaal en Digil clans ". U verklaart zelf dat er in uw dorp Biyomaal aanwezig zijn en uw clan, Abgal, behoort tot de Hawiye clan. Hoe dan ook zou u hier iets over moeten weten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Lami Karis gelegen in de provincie Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Lami Karis heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf*

of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 24 juni 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster betoogt dat het onbegrijpelijk is hoe onzorgvuldig en onredelijk de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de boordeling van haar kennis. Verwijzend naar de notities van het persoonlijk onderhoud, stelt zij dat er op geen enkel ogenblik rekening gehouden werd met haar profiel als jonge, ongeletterde vrouw, die haar dorp nooit eerder verlaten had en die enkel hielp bij het hoeden van vee als haar vader ziek was. Zij voegt toe dat hun aantal dieren beperkt was tot één koe en twee geiten. Zij meent dat haar verklaringen over haar beleving van de droogtes beoordeeld moeten worden in het licht van haar leeftijd, achtergrond en persoonlijke omstandigheden tijdens die periode. Volgens haar is het niet ongebruikelijk dat iemand met een jonge leeftijd en een ongeschoold profiel minder specifieke herinneringen heeft aan complexe gebeurtenissen zoals de economische en sociale gevolgen van droogtes. Zij meent dat de gevolgen van de droogte, zoals de impact van misoogsten of watertekorten, minder ingrijpend werden waargenomen door iemand uit een familie met slechts drie dieren, die niet betrokken was bij de landbouw.

Voorts geeft zij aan dat het logisch is dat zij geen bijzondere interesse of noodzaak had om de streekproducten of de bredere landbouwomgeving en irrigatiekanalen te verkennen, nu zij geen directe betrokkenheid had bij landbouwactiviteiten via haar familie. Zij vervolgt dat haar ervaring met mais zich beperkte tot het gebruik in haar dagelijks leven, zonder dat zij betrokken was bij het landbouwproces.

Zij geeft aan dat zij als jong meisje geen interesse, noodzaak of middelen had om informatie over de clanconflicten te verzamelen, te meer gezien zijn deze nooit persoonlijk heeft meegemaakt. Zij voegt toe dat het feit dat er in haar regio en provincie veel conflicten hebben plaatsgevonden niet automatisch betekent dat dergelijke incidenten zich ook in haar specifiek dorp hebben voorgedaan.

Zij besluit dat haar verklaringen wel degelijk compatibel zijn met wat verwacht kan worden van een jonge ongeletterde vrouw, die geen banden had met landbouw en zeer beperkte banden had met het houden van vee en die haar dorp nooit verlaten had. Hierdoor is het volgens haar onbegrijpelijk dat de commissaris-generaal van haar verwacht dat zij meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de droogtes, landbouw en politieke situatie in haar dorp, enz.

Zij betoogt voorts dat zij haar vrees en haar problemen bijzonder uitgebreid uiteengezet heeft, maar dat de commissaris-generaal hier met geen woord over rept. Volgens haar schenden dergelijke manier van handelen en gebrekkig onderzoek op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Tot slot voert zij aan dat er moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij stelt dat uit de verschillende rapporten over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in Somalië nog steeds zeer precair is.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië voor een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt omdat haar verklaringen aangaande (a) het district waarin haar dorp gelegen is; (b) de periodes van ernstige droogte; (c) de landbouw in haar regio; (d) de karakteristieke waterplekken die langs de hoofdweg liggen die door Lami Karis naar Ambery en Buulo Mareer loopt; (e) de irrigatiekanalen in de buurt van het dorp; (f) de naburige dorpen; (g) de conflicten tussen clans in haar streek, te beperkt en in strijd met de algemene landeninformatie zijn, wat de geloofwaardigheid van haar herkomst uit Lami Karkaris, gelegen in het district Kurtunwaarey in de provincie Lower Shabelle ernstig ondermijnt. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan haar vooropgesteld vluchtrelaas, dat onlosmakelijk verbonden is met haar beweerde regio van herkomst.

4.3.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asieliinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van een verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat hij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoeker dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit,

nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoekster mag dus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op haar reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór haar komst naar België.

4.3.4. Verzoekster maakt niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Lami Karkaris, gelegen in het district Kurtunwaarey in de provincie Lower Shabelle omdat haar verklaringen ontoereikend zijn en niet stroken met de algemene landeninformatie in het administratief dossier. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden.

4.3.4.1. Verzoekster lijkt in haar verzoekschrift te erkennen dat zij getuigd heeft van een gebrekkige kennis over Lami Karkaris, daar zij dit tracht te vergoelijken door te wijzen op haar profiel als ongeschoolde jonge vrouw, die haar dorp nooit verlaten heeft. Dit verweer kan bezwaarlijk dienen als verschuiving voor haar ontoereikende verklaringen, nu zelfs van een persoon met beperkte scholing en wiens leefwereld zich grotendeels binnen het dorp afspeelt, redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij in staat is te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Ongeschooldheid houdt overigens niet in dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast - minstens wordt dit niet aangetoond - of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Daarnaast toont verzoekster niet aan dat zij een dermate geïsoleerd bestaan leidde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. Dit blijkt immers uit wat volgt: zij woonde in bij haar vader, die veehouder was (NPO, p. 5), nam haar vaders taken over als hij ziek was (NPO, p. 6), ging naar de Koranschool (NPO, p. 23) en had contact met haar tante, de echtgenoot van haar tante, de burens en meisjes in haar dorp (NPO, p. 9, 15, 16, 19). Dat er, rekening houdend met die context onredelijke verwachtingen werden gesteld, maakt zij niet *in concreto* aannemelijk.

4.3.4.2. De geloofwaardigheid van verzoeksters herkomst uit Lami Karis wordt ondermijnd door haar gebrek aan kennis en haar weinig doorleefde verklaringen omtrent de droogtes aldaar.

Zo is het vooreerst niet aannemelijk dat zij niet kan aanduiden wanneer de droogte in 2017 exact plaatsvond (NPO, p. 7-8). Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat deze liep van mei 2016 tot en met maart 2018 en dat deze voor haar beweerde regio van herkomst door de droogtemonitor aangeduid wordt als 'streng' en 'extreem', wat inhoudt dat het grootste deel van de gewassen en de graaslanden verloren gaat, er extreem brandgevaar en een prangend tekort aan water is, diepe reservoirs uitdrogen en er gebruiksbeperkingen zijn (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3). Gelet op deze ernstige gevolgen en de lengte van deze droogte, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij de duur van deze periode correct zou kunnen aangeven. Daarnaast blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er zich eveneens een ernstige – zij het kortere – droogte voordeed van oktober 2018 tot en met februari 2019. Echter, wanneer de *protection officer* vraagt of verzoeksters regio nog getroffen werd door andere (mildere) droogtes, antwoordt zij dat zij zich niet herinnert (NPO, p. 8). Nochtans duidt de droogtemonitor van Faoswalim ook deze periode van droogte in haar beweerde regio van herkomst aan als 'streng' en 'extreem' (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3). Dat verzoekster, die verklaart haar hele leven in Lami Karis gewoond te hebben (NPO, p. 4), wel een droogte weet aan te duiden die zich langer geleden heeft voorgedaan, maar niets vertelt over een recentere droogte die minstens even ernstig was, plaatst de geloofwaardigheid van haar herkomst uit Lami Karis verder op de helling.

Voorts slaagt zij er, desondanks de extreme en ernstige gevolgen die door de droogtemonitor van Faoswalim genoemd worden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3), niet in overtuigende verklaringen af te leggen over de impact van de droogte in 2017 op haar gezin en het houden van hun vee. Zij stelt slechts dat er veel vee stierf, dat drie van hun dieren omkwamen, dat veel landbouwers hun oogst verloren en dat er mensen stierven door de honger. Concreet gevraagd naar hoe hun werkzaamheden veranderden in deze periode, antwoordt zij dat haar familie geen specifieke maatregelen genomen heeft (NPO, p. 8). Hierbij komt dat haar verklaringen onderling inconsistent zijn en niet overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie. Enerzijds stelt zij dat de waterput, waarvan zij gebruikt maakte om haar vee te laten drinken, nooit opdroogde (NPO, p. 10) en dat zij het vee nooit naar andere waterplekken gebracht heeft (NPO, p. 7), terwijl zij anderzijds verklaart dat zij dieren verloren hadden omdat zij geen drinken hadden (NPO, p. 8). De beschikbare landeninformatie bevestigt dat de opties voor drinkwater beperkt waren, nu de Shabelle rivier, de belangrijkste bron van drinkwater voor de regio, tijdens die periode droog stond en de toegang tot andere waterbronnen beperkt was. Zo moesten mensen soms water halen uit boorputten die twintig kilometer verderop lagen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8).

Verzoekster kan zich voor haar gebrekkige kennis en inconsistente en weinig doorleefde verklaringen over de periodes van droogte bezwaarlijk verschuilen achter het betoog dat de droogtes voor haar minder ingrijpend waren omdat haar familie slechts een beperkt aantal dieren had en niet rechtstreeks betrokken was bij de

landbouw. Hiermee gaat zij voorbij aan de enorme impact van de droogte van 2016-2017 op families die op het platteland in Lower Shabelle leefden. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat deze periode leidde tot ernstige watertekorten, slechte oogstresultaten en mislukte graslandproductie, wat zorgde voor een massale ontheemding op het platteland. Veel boeren verlieten hun land, terwijl veehouders op zoek gingen naar water en grasland voor hun vee. De voedsel- en waterprijzen stegen exponentieel, de veehouderij leed zware verliezen door het gebrek aan water en grasland en de veestapel stierf massaal door ziektes en slechte omstandigheden. In veel gevallen verkochten gezinnen hun vee om aan basisbehoeften te kunnen voldoen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8). Gelet op het voorgaande, is het niet plausibel dat verzoekster, die heel haar leven opgroeide in hetzelfde dorp (NPO, p. 4) en in een gezin dat volledig afhankelijk is van het hoeden van vee en voor voedsel rekende op de man van haar tante, die mais verbouwde (NPO, p. 6-9), geen ingrijpende gevolgen van deze droogte gevoeld zou hebben. Bovendien mag zelfs van een persoon die zich niet rechtstreeks met landbouwactiviteiten bezig hield, redelijkerwijze verwacht worden dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Dat er onredelijke verwachtingen werden gesteld, maakt zij niet *in concreto* aannemelijk. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat de *protection officer* "verregaande kennis" van haar verlangde. Er werd louter gepeild naar haar algemene kennis aangaande de periodes van droogte in haar regio, zoals wanneer deze voorkwamen en hoe lang deze aanhielden en wat de directe impact hiervan was op haar dagelijks leven. Desalniettemin getuigen verzoeksters antwoorden van een zeer beperkte kennis.

Waar zij haar beperkte, weinig doorleefde en inconsistente verklaringen nog tracht te vergoelijken door te verwijzen naar haar jonge leeftijd, kan zij niet gevolgd worden. Op het moment van de droogte in 2016-2017 was verzoekster twaalf à dertien jaar (NPO, p. 3) – en aldus geen *infans* meer – waardoor het redelijkerwijze van haar mag worden verwacht om, omtrent een zeer belangrijke periode in haar regio van herkomst, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen, waartoe zij echter in gebreke bleef. Noch uit het gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel en leeftijd, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Bovendien kan ook van een jeugdig iemand verwacht worden dat zij doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de gevolgen van de periodes van droogte, ook al dateert die droogte al van een aantal jaren geleden. Verzoeksters gebrekkige en weinig doorleefde verklaringen kunnen dan ook niet worden toegeschreven aan haar vermeende jonge leeftijd. Waar verzoekster tot slot opnieuw verwijst naar haar ongeschoold profiel, kan dit, gelet op hetgeen *supra* uiteengezet werd, niet overtuigen als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving.

4.3.4.3. Verzoeksters kennis van de geografie van haar haar vermeende regio van herkomst en de landbouw die er beoefend wordt, kan evenmin overtuigen.

Zo stelt zij verkeerdelijk dat Lami Karis in het district Kurtunwaarey gelegen is (NPO, p. 4), terwijl uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Lami Karis in het district Marka gelegen is (AD CGVS, map 6, Landeninformatie, stukken 1, 2, 4, 5). Daarnaast is zij niet in staat om informatie te geven over de nabijgelegen dorpen die zij opsomt en kende zij de naburige dorpen Tuulada en Bulo Madhow niet (NPO, p. 11-12; 23-24; AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2). Van iemand die verklaart haar hele leven in Lami Karis gewoond te hebben (NPO, p. 4), kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op de hoogte is van het district waarin haar dorp gelegen is, alsook van de naburige dorpen, te meer nu blijkt dat zij Marka wel kan benoemen toen haar gevraagd werd naar andere districten in de provincie Lower Shabelle (NPO, p. 11) en dat zij naar de Koranschool gegaan is (NPO, p. 23).

Daarnaast is zij niet op de hoogte van het bestaan van verschillende waterplekken die langs de hoofdweg liggen die door Lami Karis stroomt, noch van de nabijgelegen irrigatiekanalen waarover redelijkerwijze verondersteld kan worden dat deze gebruikt werden voor de landbouw (NPO, p. 11, 23). Dat zij niet rechtstreeks betrokken was bij landbouwactiviteiten betreft geen dienstig verweer, nu dit belangrijke en nabijgelegen omgevingselementen zijn, die duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stukken 4-5). Bovendien verklaart zij dat zij verantwoordelijk was voor het water geven aan het vee op de dagen dat haar vader ziek was (NPO, p. 6-7), waardoor het volstrekt onwaarschijnlijk is dat zij nog nooit gehoord heeft van dergelijke waterplekken of nabijgelegen waterwegen (NPO, p. 11, 23).

Tot slot legt zij gebrekkige verklaringen af over het telen van mais in haar vermeende regio van herkomst. Hoewel zij stelt dat de landbouwers in haar regio enkel mais teelden omdat daar niks anders kan groeien (NPO, p. 9, 23), blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er ook tomaten, bonen, sesam, aardnoten, watermeloen, sla en andere groenten verbouwd worden (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6). Hierbij komt dat zij inconsistent is over de zaaitijd van mais, nu zij initieel stelt dat mais gezaaid wordt in het droge seizoen, *hagaa*, maar later verklaart dat mais in de natte seizoenen gezaaid wordt (NPO, p. 9, 23). Met het betoog dat zij niet rechtstreeks betrokken was bij het landbouwproces van mais, kan zij voorgaande tegenstrijdigheid niet verschonen, nu zij eraan voorbijgaat dat dit het enige was wat zij aten en dat zij dit rechtstreeks verkregen van de echtgenoot van haar tante, die de mais zelf verbouwde (NPO, p. 9),

waardoor redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij op zijn minst zou weten in welk seizoen dit gezaaid wordt.

4.3.4.4. Verzoeksters onwetendheid over een grootschalig clanconflict in haar vermeende regio van herkomst is tot slot uitermate nefast voor de geloofwaardigheid van haar afkomst uit die regio. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er een hevig conflict woedde tussen de Biimaal- en de Habar Gidir-clan, die beide controle wilden over de vruchtbare (landbouw)gronden in en rond de hoofdstad van de provincie Lower Shabelle, Marka (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 7, p. 102-103; stuk 9; stuk 11). Sinds 2012 vonden er in Marka ernstige en omvangrijke confrontaties plaats tussen de rivaliserende milities van de clans, waarbij er verschillende doden en gewonden vielen en er duizenden inwoners hun huizen ontvluchtten. De gevechten hielden aan voor zes jaar totdat de verschillende partijen, met steun van het Somalische Ministerie van Binnenlandse Zaken, vredesonderhandelingen opstartten in maart 2017. Uiteindelijk kwamen zij op 26 maart 2018 tot een vredesakkoord (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 9). Dat zij geen logboek bijhield van alle clanconflicten en deze niet persoonlijk in haar dorp heeft meegemaakt, biedt geen verschuiving voor haar gebrekkige kennis, gelet op de grote impact en duidelijke aanwezigheid van het clanconflict in haar regio, het hoge aantal doden, gewonden en ontheemden. Er kan evenmin worden aangenomen dat zij geen interesse had of de noodzaak niet zag in het verzamelen van informatie over deze conflicten, nu dit wel degelijk een probleem kon vormen voor haar veiligheid, gezien zij verklaart dat de Biyomaal clan in haar dorp aanwezig was en zij zelf behoort tot de Abgaal clan, die deel uitmaakt van de Hawiye clan (NPO, p. 4).

4.3.5. Nu gelet op voorgaanden, geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde regio van herkomst in Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar asielaanvraag dat daar onlosmakelijk mee verbonden is. Door opnieuw te wijzen op haar vluchtaanvraag en haar vrees bij terugkeer, werpt zij hierop geen ander licht.

4.3.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde regio van herkomst uit Somalië, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat aanvraag teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit Lami Karkaris, gelegen in het district Kurtunwaarey in de provincie Lower Shabelle, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster vóór de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het

Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.8. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO